

6 Exhibito eorum quæ dantur alicui propter utilitatem, tanto est laudabilior, quanto magis indiget; sed Deo nihil exhibetur propter utilitatem ejus, sed propter gloriam ejus & propter utilitatem nostram, 22. q. 81. 6. ad 2. & 7. c.

Vulpes est naturaliter dolosa, sed hoc non est ei malum, 1. q. 63. 4. ad 3.

Vultur significat eos, qui mortes & scelerationes hominum affectant, ut inde lucrentur, 12. q. 102. 6. ad 1.

1 Uxorem in lege Moysis licebat ex dispensatione Dei dimittere, licet communis teneatur quod non, sed quod permittebatur ut minus malum, quam uxoricidium, ad quod prohi erant Judæi, nec puniebantur temporaliter, 12. q. 105. 4. ad 8.

2 Causæ repudiij scribebantur in libello in generali tantum, non quidem ut justum appareat, sed ut habeat licentiam nubendi alteri, secundum Josephum, vel ut ex mora, & ex consilio scribarum impediretur, secundum August. 12. q. 107. 2. ad 2.

3 Non licet viro propria auctoritate sine reatu peccæ eternæ occidere uxorem adulteram, potest tamen zelo justitiæ eam judicialiter accusare, ut in eam animadvertatur, s. q. 60. 1. c.

4 Vir qui uxorem occiderit, aliam ex statuto ecclesiæ ducere non potest, nisi id sibi ab ecclesiâ permissum fuerit vitandæ fornicatio-

nis causa; si vero sine tali dispensatione matrimonium contraxerit, non dirimetur, nisi eam, cum qua prius mœchabatur, duxerit, s. q. 60. 2. c.

Z

Zacharias petens signum ab Angelo, peccavit per incrudelitatem, propter quam punitus fuit, 22. q. 97. 3. ad 3.

Zachæus non tenebatur reddere quadruplum, sed hoc dixit volens supererogare, 22. q. 62. 3. ad 2.

Zelotypia oritur ex amore non patiente confortium in re amata, 12. q. 28. 4. c.

1 Zelus est amor intensus, non patiens confortium in re amata, 22. q. 28. 4. c.

2 Triplex, scilicet conjugis, invidiæ, & amicitie, scilicet Dei, & proximi, 12. q. 28. 4. c.

3 Zelus, nemesis, invidia, & misericordia pertinent ad idem genus passionum, scilicet ad tristitiam de bonis, vel malis proximi, sed diversimode, 22. q. 36. 3. c.

4 Zelus circa bona honesta est laudabilis, sed circa temporalia est cum peccato, licet aliquando sit sine peccato, 22. q. 36. 2. c.

5 Invidia fimitur aliquando pro zelo, 22. q. 36. 2. ad 1.

6 Contentio & zelus sunt tantum in carnalibus hominibus, & tantum circa bona corporalia, 12. q. 28. 4. ad 2.

FINIS TERTII INDICIS.

INDEX

INDEX QUARTUS,

Locos, seu Doctrinas ad explicandas Epistolas, & Evangelia Dominicarum, & Festorum totius anni; juxta ordinem Missalis Romani novissime emendati, complectens.

PROPRIUM DE TEMPORE.

Dominica prima Adventus, Epist. Scientes quia hora est. Rom. 13. à n. 11. ad 14.

Dominica secunda Adventus Epist. Quicumque scripta sunt, Rom. 15. à n. 4. ad 14.

CUM credimus. De fide, 22. q. 1. & seq. An credere, sit necessarium ad salutem, 22. q. 2. art. 3. c. An credibilia sint per certos articulos distinguenda, 22. q. 1. art. 6. An articuli fidei convenienter enumerentur, 22. q. 1. art. 8. An convenienter in simbolo fidei ponantur, ubi sup. art. 9. Fide credenda esse que nobis sunt evangelizata, & à Conciliis, atque Pontifice definita, 22. q. 1. 9. 10. & q. 5. 3.

Quicumque scripta sunt. De necessitate sacre Scripturæ, ejusque natura, qualitate, atque sensu, 1. q. 1. c.

An Scriptura sacra ex omni sui parte sit vera, 22. q. 110. 3. ad 1.

Sapere in alteratrum. De discordia fugienda, 22. q. 37.

Christum Jesum ministrum fuisse circumcisorum. An Christus solis Judæis, & non gentibus debuerit predicari, 3. q. 42. 1. 2. c.

Gentes autem super misericordia benedicere Deum. An ergo converso Judæorum sit attribuenda tantum justitiæ, & veritati, gentium autem soli misericordiæ Dei, 1. q. 2. 1. q. 4. ad 2.

Non præcessit. De veteri, & nova lege, 12. q. 107.

Non in consensu hominibus, & ebrietatibus. De gula, 22. q. 148. De ebrietate, 22. q. 105.

Non in cubilibus, & impudicitia. De castitate, 22. q. 151. De luxuria, 22. q. 150.

In contentione, & angustatione. De discordia, 22. q. 37. De contentione, 22. q. 38. De invidia, 22. q. 36.

Induimini Dominum Jesum. Quomodo quis deatur induere Christum, 3. q. 69. 9. ad 1.

Erunt signa in sole. Luc. 21. à n. 25. ad 34.

Erunt signa in Sole. De signis quæ præcedent judicium, 3. q. 73. Quomodo. Sol. & Luna, & Stellæ dicantur non dare lumen suum, s. q. 73. 2. c.

Nam virtutes celorum moventur. Quomodo virtutes celorum Domino veniente commoventur, 3. q. 73. 2. c.

Illium hominem venientem. De judicio generali, s. q. 88. 89. & 90. & 3. q. 59. 5. De potestate judiciaria, 1. q. 59. An judiciaria potestas sit specialiter attribuenda Christo, 3. q. 59. 2. An hæc se extendat ad omnes res humanas, & angelicas, 3. q. 59. 4. c.

Cum potestate magna. An reprobi videntes hanc potestatem cognoscant eam esse Deum, s. q. 90. 3. Vide Evangelium in die Palmatum. Romæ. An reprobi videntes hanc potestatem cognoscant eam esse Deum, s. q. 90. 3. Vide Evangelium in die Palmatum. Romæ.

Evang. Cum audisset Joannes in vinculis, Matth. 23. à n. 2. ad 11.

Tu es qui venturus. An Joannes dubitaverit Christum esse verum Messiam promissum in lege & prophetis, 22. q. 1. art. 7. ad 2.

Qui non fuerit scandalizatus. De fide, 22. q. 1. & seq. 10. c.

De fide nuda, & charitate formata, 22. q. 6. art. 1. & 2.

An explicito credere mysterium Christi non sit de necessitate salutis, 22. q. 1. art. 7. ad 2.

Hominem nullius existim. An circa exteriorum cultum possit esse virtus, & vitium, 22. q. 169. 1. c.

An Prælati Ecclesiæ, & Sacerdotes peccant urendo prædicatoribus vestibus, præsertim in ministerio altaris, 22. q. 169. 1. ad 2.

An religiosi mendicantes, & alii peccent urendo vestibus vilioribus, ubi sup. An status mulierum semper sit cum peccato mortali, 22. q. 169. 2. c.

An mulieres sine peccato nudatis capillis possint incedere, 22. q. 169. 2. c.

An mulieres possint uti fignentis in facie ad se colorandum absque peccato, ibid.

An liceat mulieri uti veste virili, vel &

Et mittens occidit omnes pueros. An innocentes pueri fuerint martyres, 22. q. 124. 1. ad 1.
A bimatu & infra. Quare Herodes occiderit omnes pueros qui nondum excefferant secundum annum aetatis sue, 3. q. 36. 6. ad 3. De tribus baptismis, 3. q. 66. 11. De baptismo parvulorum, 3. q. 68. 9. Utrum baptismus auferat omnes penalitates, 3. q. 69. 4.
Dominica infra octavam Nativ. Epist. Quanto tempore baptizatus parvulus est. Ad Galat. 4. 2. n. 1. ad 4. ad 6.
Sub elementi mundi hujus servientes. An lex vetus erat lex servitutis & timoris, 12. q. 107. 1. c. ad 2. 9. q. 91. 5. c.
Atque omnia plenitudo temporis. An Christus fuerit congruo tempore natus, 32. q. 35. 8. c.
Missa filium. De missione divinae personae, 1. q. 43. c.
Factum ex muliere. An Christus sumperit carnem suam ex Maria, 3. q. 31. 2. 4.
Muliere. An ergo B. Maria non fuerit virgo in concipiendo Christum, cum mulier consuetudo modo loquendi ea dicatur, quae a viro cognita est, 3. q. 28. 1. ad 3.
Factum sub lege. An Christus fuerit conversatus secundum legem, 3. q. 40. 4. c. Cur Christus in se legis onus sustinere voluerit, 3. q. 37. 12. c.
Ut adoptionem filiorum Dei. De adoptione filiorum Dei, 3. q. 23. Quomodo Deus ex sua bonitate rationalem creaturam admittat ad beatitudinis hereditatem, 3. q. 23. 1. Quae differentia sit inter filium Dei adoptivum, & naturalem, 3. q. 23. 2. c. Quomodo quis per gratiam & charitatem tantum efficiatur filius adoptivus Dei, 3. q. 23. 3. c.
De adoptione, vide plura in Dominica 8. post oct. Pentec.
Evang. Erant Joseph, & Maria, Luc. 2. 2. n. 33. ad 41.
Postum est hic in ruinam. De scandalo, 22. q. 43. c. An scandalum passivum possit inveniri sine activo, & contra, 22. q. 43. 1. ad 4.
Et tuam ipsius animam pertransivisti gladius. Quis sit iste gladius, qui animam Beatæ Mariæ pertransiit, 3. q. 27. 4. ad 2.
Et erat Anna prophetissa. Quomodo manifestata sit Christi nativitas Simeoni, & Annæ, 3. q. 36. 5. c. Quid significet quod Simeon, qui expectabat consolationem Israel, ultimo Christum cognovit, & præcesserunt eum Magi & pastores, qui Christi nativitatem non ita feliciter expectabant, 3. q. 36. 6. ad 1.
A templo. An oratio requirit determinatum locum, 22. q. 83. 3. Cur eligatur determinatus locus ad orandum, 22. q. 83. 3. ad 2.

Cur adoremus versus orientem potius quam occidentem, 22. q. 83. 3. ad 3.
De Jesu. De Jesu, 22. q. 147. c. *Obsecrationibus.* De oratione, 22. q. 83. c. *In civitatem suam Nazareth.* Cur Nazareth dicitur civitas Christi, cum non in Nazareth, sed in Bethlehem natus sit, 3. q. 35. 7. ad 2. *Plenus sapientia.* An in Christo non fuerit ignorantia, 3. q. 15. 3.
In Circumcisione. Epist. *Charissime apparuit gratia Dei.* Tit. 2. 2. n. 11. usque ad fin. cap. 1.
Apparuit gratia Dei. De manifestatione Christi nati, 3. q. 36. c. Quomodo gratia Salvatoris apparuit iis quibus nativitas Christi non fuit manifestata, 3. q. 36. 1. ad 2. *Impietatem.* De infidelitate, 22. q. 10. c. *Subrie.* De temperantia, 22. q. 14. c. *Iuste.* De justitia, 22. q. 38. c. *Pie.* De religione, 22. q. 81. c. *Qui dedit semetipsum pro nobis.* Quomodo Christus fuerat causa suae passionis, & mortis, 3. q. 47. 1. c. *Ut nos redimeret ab omni iniquitate.* An per passionem Christi simus liberati a peccato, 3. q. 49. 1. An per passionem Christi simus liberati a peccati, 3. q. 49. 3. *Et mandare sibi populum acceptabilem.* An per passionem Christi simus. Deo reconciliati, 3. q. 49. 4. *Evang. Postquam consummati sunt.* Luc. 2. 2. n. 21. ad 22. *Postquam consummati sunt dies octo.* Cur circumcisio differatur usque ad octavam diem, 3. q. 70. 3. ad 3. *Ut circumcideretur.* An circumcisio fuerit convenienter instituta, 3. q. 70. 2. An conferret gratiam justificantem, *ibid.* 4. De efficacia sacramentorum, 3. q. 62. 6. 3. *Puer.* Cur Christus voluerit circumcidi, cum non contraxerit peccatum originale, 3. q. 37. 1. Cum Christus ab initio suae conceptionis, & maxime effundendo sanguinem suum pro nobis, ipso die suae circumcissionis meruerit nobis salutem æternam, cur pati in cruce & mori voluit, 3. q. 48. 1. ad 2. 9. q. 46. 10. 9. q. 47. 1. ad 3. An liceat nunc circumcidi, 12. q. 103. 4. *Et vocatum est nomen ejus Jesus.* An nomen fuerit convenienter Christo impositum, 3. q. 37. 2. c. De nominibus Dei, 1. q. 13. c. An alio modo poteramus salvari quam per Christum, 12. q. 91. 5. ad 2. 9. q. 22. q. 2. art. 7. c. 9. q. 68. 1. c. pr. 9. q. 46. 1. 3. c.

In die Epiphaniae. Epist. *Surge, illuminare Jerusalem.* Elai. 60. 4. n. 1. ad 7. *Illuminare.* An sine gratia homo nullum verum possit cognoscere, 12. q. 109. 1. An in statu innocentiae primus homo habuerit omnium scientiam, 1. q. 94. 3. An pueri in statu innocentiae mox nati habuissent perfectam scientiam, & usum rationis, 1. q. 101. 1. 9. 2. An ignorantia orta sit ex peccato, 12. q. 87. 3. c. *Quia venit illuminatum.* Quomodo Christus sit caput ecclesiae, acque in membra sua sensum & motum gratiae infuset, 3. q. 8. 6. Quomodo Christus sit lumen & salus gentium, cum per seipsum eis non predicaverit, 3. q. 42. 1. ad 1. *Et fortitudo gentium venerit tibi.* An Christus etiam venerit ad salvandas gentes, 3. q. 36. 1. c. ad 3. 9. q. 42. 1. c. 9. q. 46. 4. c. in quinta ratione. De conversione gentium, 3. q. 55. 6. ad 3. 9. q. 22. q. 176. 1. c. *Evang. Cum natus esset Jesus.* Matth. 2. 2. n. 1. ad 13. *In Bethlehem.* Cur Christus voluit nasci in Bethlehem, 3. q. 35. 7. c. 9. q. 46. 10. ad 1. *Ecce Magi.* Quales fuerint hi Magi, 3. q. 36. 3. c. ad 2. 9. 5. 8. *Ab oriente.* Unde venerant, 3. q. 96. 1. ad 3. 9. 3. ad 4. 9. 6. ad 3. *Hierosolimam.* Cur stella non duxit Magos in Bethlehem, ubi Christus erat natus, 3. q. 36. 8. ad 3. *Dicentes.* Ubi est qui natus? Cur Magi non timerunt vivente rege Judaeorum alium annuntiare regem natum, 3. q. 36. 8. ad 2. Cur in Christi nativitate stella nova in caelo apparuit, 3. q. 44. 2. ad 3. *Stellam ipsi.* Qualis stella fuerit quae Magis apparuit, 3. q. 36. 7. c. An fuerit creata in principio mundi tanquam una de caelestibus stellis, *ibid.* An fuerit haec stella cometa, 3. q. 36. 7. ad 3. Quo tempore stella haec Magis apparuit, 3. q. 36. 6. ad 3. *Ejus.* An stella haec fuerit certum signum nativitatis Christi, 3. q. 36. 5. ad 4. *In oriente.* An Magi existentibus in Oriente stella haec apparuit existens in terra Juda, vel potius in Oriente præcedens eos usque in Judaeam, 3. q. 36. 7. c. Cum non gentes Orientales tantum, sed etiam Occidentales ex aliis mundi partibus salventur per Christum, cur solum in Oriente haec stella apparuit, 3. q. 36. 3. ad 3. *Venerunt adorare eum.* An Magi convenienter venerint ad Christum adorandum, 3. q. 36. 8. c. Quo tempore post Christi nativita-

tem venerint, 3. q. 36. 6. c. 9. ad 3. Cur Herodes, & omnis Hierosolyma turbata, 3. q. 36. 2. ad 3. *Antecedebat eos usque dum venissent.* 9. c. An, cum distincte domum in qua Christus natus erat, demonstraverit haec stella, fuerit terra vicina, 3. q. 36. 7. c. *Adoraverunt eum.* De adoratione Christi, 3. q. 35. *Obtulerunt ei munera.* aurum, &c. An his muneribus confitebantur Christum natum nullam regalem dignitatem præferentem, verum Deum, & hominem, 3. q. 36. 8. ad 3. *Dominica infra octavam Epiph. Epist. Obsecro vos per misericordiam.* Rom. 12. 2. n. 1. ad 6. *Exhibeatis corpora vestra hostiam.* An oblatio corporis per bona opera, ut jejuniis, continentiam, martyrium, &c. facta sit sacrificium, 22. q. 85. 3. c. 9. ad 2. De partibus temperantiae, 22. q. 144. 9. c. *Ut probetis quia sit voluntas Dei bona.* An liceat dubitare, & probare, utrum voluntas Dei sit bona, 22. q. 97. 2. ad 2. *Non plus sapere quam oportet.* An circa contemplationem sapientiae sit superbia, & praesertim sobrietas, 22. q. 149. 1. ad 1. De humilitate & superbia, 22. q. 161. 9. 162. *Unicuique sicut Deus disposuit mensuram fidei.* An fides sit homini a Deo infusa, 22. q. 6. 1. c. An in uno inventiatur major, quam in alio, 22. q. 5. 4. c. *Sicut in uno corpore multa membra habemus.* Cum anima intellectiva sit una forma, cur componitur ex diversis partibus, 1. q. 76. 5. ad 3. *Ita multi in unum corpus sumus in Christo.* An in ecclesia non debeat esse diversitas officiorum & statuum, 22. q. 183. 2. c. *Evang. Cum factus esset Jesus annorum duodecim.* Luc. 2. 2. n. 42. usque ad fin. cap. *Secundum consuetudinem dicitur.* De solemnitatibus variis veteris legis, earumque institutione atque significatione, 12. q. 102. 4. ad 10. Quae festivitatis novi testamenti successerint festivitatis veteris testamenti, 12. q. 103. 4. ad 4. De observatione Sabbati & Dominicae, 22. q. 122. 4. *Et non cognoverunt parentes ejus.* Qua ratione Joseph dicatur pater Christi, 3. q. 38. 1. ad 1. *Interrogantem eos.* Cur doctores interrogabant Jesus, cum ab eis nihil discere vellent, 3. q. 12. 3. ad 1. *Super prudentia & responsi ejus.* De scientia Christi, 3. q. 10. 11. 12. *Et erat subditus illi.* De pietate erga parentes, 22. q. 101. De obedientia, 22. q. 104. *Et mater ejus conserabatur omnia verba haec.* Quo-

contra, ubi *supra* ad 3. De cultu exteriori vide plura in *Evang. Dominicæ* 1. post *Oâ. Pentecost.*
Et plisquam prophetam. An Joannes fuerit excellentior propheta quam Moyses, 22. q. 174. *art. 4. ad 3.* Quomodo B. Joannes fuerit plusquam propheta, 3. q. 38. 1. ad 2.
Quis præparabit viam tuam ante te. Quomodo Joannes præparaverit viam Domini, 3. q. 38. 1. o. 2. ad 2.

Dominica 3. Adventus Episc. Gaudete in Domino semper. Ad Philip. 4. à p. 4. ad 8.

Gaudete. De gaudio, 22. q. 28. o. De vitii gaudio oppositis, 22. q. 35. §. 36.
Modestia vestra. De modestia, 22. q. 160. De speciebus modestiæ, 22. q. 161.
Dominus enim prope est. Quomodo Deus dicatur esse ubique & in omnibus rebus per essentiam, potentiam, & præsentiam, 1. q. 8. *art. 2. §. 3.* Quomodo specialiter dicatur esse in rationali creatura, 1. q. 8. 3. o.
In omni oratione. De oratione, 22. q. 83.
Nihil solliciti sitis. An illicitum sit habere sollicitudinem de temporalibus rebus, 22. q. 55. 6. o. An aliquis debeat sollicitus esse futurorum, 9. q. 55. 7. o. Vide *Evang. Dominicæ* 15. post *Oâ. Pentec.*
Et Pax. De pace, 22. q. 29. o.
Evang. Miserrimus Judæi ab Hierosolymis. Joanne 1. à n. 19. ad 29.

Celsum ego non sum dignus. De perfectione Dei, 1. *quest. 4. o.* An ea quæ sunt humanæ naturæ in Christo possint dici de homine Christo, & contra, 3. *quest. 16. o. §. præcipue art. 4.*
De baptisimo Joannis. De baptisimo Joannis, 3. q. 38. *art. 1.*
De baptisimo Sacramento. De baptisimo Sacramento, 3. q. 68. *art. 1.*
Neque prophetam. De prophetia, 22. q. 171. *§. seq.*

Celsum ego non sum dignus. De perfectione Dei, 1. *quest. 4. o.* An ea quæ sunt humanæ naturæ in Christo possint dici de homine Christo, & contra, 3. *quest. 16. o. §. præcipue art. 4.*
Dominica 4. Adventus Episc. Sic nos exsperemus horam. Cor. 4. à n. 14. ad 9. *minutim.*
U. ministrum Christi. De Sacramento ordinis, 5. q. 34. *§. seq.* De discrimine, potestate, ac privilegiis Episcoporum, ac Sacerdotum, 5. q. 40. 6. *art. 2. q. 82. 4. ad 2.*
Hic jam queritur. De iudicio præsertim merito visitando, 22. q. 60. 2. *§. 3. o.*
Nihil nihil confusus sum. *Sed non in hoc iustissimè*

casus sum. An homo possit scire se habere gratiam, 22. q. 112. 5. o.
Iluminabit abscondita. De libro vitæ, 1. q. 24. An post resurrectionem cognoscat quilibet omnia peccata quæ fecit, 5. q. 87. 1. o. An quilibet poterit tunc intelligere, quæ sunt in conscientia alterius, 5. q. 87. 2. o.
Evang. Anno quintodecimo. Luc. 3. à n. 1. ad 6.

Prædicari baptismum penitentiam. De baptisimo Joannis, 3. q. 38. o.
In remissionem peccatorum. An baptisimo Joannis contulerit gratiam, 3. q. 38. 3. o.
In remissionem peccatorum. An baptisimo Joannis contulerit gratiam, 3. q. 38. 3. o.
Et venit in omnem regionem Jordanis. Quare S. Joannem decuit austeram vitam ducere, non Christum, 3. q. 40. 2. ad 1.
Et videbit omnis caro salutare Dei. De incarnatione, 3. q. 2. *§. seq.* De Christi conversatione, 3. q. 40. o.
In die Nativitatis Christi. Episc. Apparuit benignitas & humanitas. Tit. 3. à n. 4. ad 8.

Apparuit benignitas & humanitas. De infinita Dei bonitate, 1. q. 6. *§. 3. q. 1. art. 2.*
Non ex operibus quæ fecimus nos. An ergo homo non possit mereri vitam æternam, 12. q. 114. 3. o.
Sed secundum misericordiam suam. De Dei misericordia, 12. q. 21. Quomodo vita æterna fit gratia, sive misericordia, 12. q. 114. 3. ad 2. Quomodo nascamur omnes filii iræ & peccato obnoxii, 12. q. 81. 1. *§. 3. o.*
Per lavacrum regenerationis. Cur Christus voluerit dare hominibus gratiam susceptione sacramentorum, 3. q. 61. o. Quomodo baptisimus dicatur lavacrum regenerationis, 3. q. 66. 1. ad 1. *§. 5. o.*

Evang. Exiit edictum à Cesare. Luc. 2. à n. 7. ad 15.
Exiit edictum. Cur Christus Cesare Augusto describente universum orbem nasci voluit, 3. q. 35. 8. ad 1. Cur Christus non statim, post peccatum Adæ incarnatus est, 3. q. 35. 1. ad 5. An non debuerit differre incarnationem usque ad finem mundi, 3. q. 11. *art. 6. o.*
Quæ vocatur Bethleem. Cur Christus voluit in Bethleem nasci, 3. q. 35. 7. o. Cur dicat Propheeta, de Sion exiit lex, & verbum Domini de Jerusalem, cum non sit natus in Jerusalem, sed in Bethleem, 3. q. 35. 7. ad 1. An Christus convenientius non fuisset natus Romæ, quæ erat domina orbis, ut ejus fides innotuisset universo orbi, 3. q. 35. 7. ad 3.

Maria desponsata sibi. Quare Christus voluit nasci de virgine desponsata, 3. q. 29. 1. *Et peperit filium.* An fuit convenientius nasci Christum temporaliter, qui ab æterno natus erat & perfectus, 3. q. 35. 2. Cur Christus voluit de scemina nasci, 3. q. 31. 4. An B. Maria semper virgo fuerit vera mater Christi, 3. q. 35. 3. An possit dici Dei Mater, 3. q. 35. 4. An in partu dolores aliquos pertulerit, 3. q. 35. 6.

Primogenitum. An B. Maria, cum Christus dicatur filius ejus primogenitus, post Christum alios habuerit filios, 3. q. 28. 3. ad 4. *Et panis eum involvit.* An ibi fuerit aliqua obsterix ad levandum puerum, 3. q. 35. 6. ad 3. Cur Christus in hoc mundo voluerit pauperem vitam ducere, 3. q. 40. 3. o. *Et ecce angelus Domini.* An Christi natiuitas debuit annunciari per angelos, 3. q. 36. 5. *Eccc evangelizo vobis, scilicet pastoribus.* An non fuerit superfluum natiuitatem Christi annunciari pastoribus, cum ante fuerat ea annunciata B. Mariæ, & ejus marito Joseph, & in ore duorum flet omne verbum, 3. q. 36. 2. An angelus non debuisset potius natiuitatem Christi nunciare sacerdotibus in templo, qui noverant legem, quam pastoribus, 3. q. 36. 3. o. *Quia natus est vobis Salvator.* De incarnationis mysterio, 3. q. 1. *§. seq.*

In die S. Stephani, Episc. Stephanus plenus gratia. Act. 6. n. 8. & cap. 7. à n. 55. usque ad finem capituli.
Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine. De officio diaconorum, 1. q. 37. 3. *§. 4.* De dono fortitudinis, 22. q. 123. An plenitudo gratiæ sit propria Christo, 3. q. 7. *art. 9. 10. o.*
Prodigia & signa. De miraculis, 22. q. 178. *Disputantes cum Stephano.* An cum infidelibus publice sit disputandum, 22. q. 10. *art. 7.*
Vos semper Spiritui Sancto resistitis. De peccato in Spiritum Sanctum, 22. q. 14. o. An B. Stephanus dixerit Judæis contumeliam, 22. q. 72. 2. ad 2.

Jesum stantem. Quomodo vidit Jesum stantem, cum jam ascendisset, & sederet ad dexteram Dei patris, 3. q. 58. 1. ad 3.
Video caelos aperti. Quibus cælum aperitur, 3. q. 49. 5. ad 3.
Domine ne status illis hoc peccatum. De perfecta inimicorum dilectione, 22. q. 25. 6.
Evang. Ecce ego mitto ad vos prophetas. Matth. 23. à n. 34. usque ad fin. cap.
Ecce ego mitto ad vos &c. & ex eis occidatis. S. Tb. Op. Tom. VII.

De ingratitude, 22. q. 107. o. De martyrio, 22. q. 124. De confessione fidei, 22. q. 3. *Ut veniat super nos omnis sanguis.* An aliquis puniatur pro peccato alterius, 12. q. 87. 8. o.
Quartus voluit congregare. An voluntas Dei non semper impletur, 1. q. 19. 6. *§. 11. De duplici Dei voluntate, signi & beneplaciti, ibidem.*

In die S. Joannis Apost. & Evang. Episc. Qui timet Deum. Eccl. 15. à n. 1. ad 7.
Qui timet Deum. De dono timoris, 22. q. 19. De quadruplici timore, ubi supra *art. 25. Et firmabitur in illo, & non scilicet.* An homo in gradu constitutus non possit ea excidere, 12. q. 19. 10. o. *§. 22. q. 24. 11. q. 155. Spiritu sapientiæ.* De dono sapientiæ, 22. q. 84. *Et intellectus.* De dono intellectus, 22. q. 85. *In medio Ecclesiæ aperiet os ejus.* An concionator neglecto studio proprio confidet in solo divino auxilio & assistentia atque directione in verbi Dei prædicatione, 22. q. 53. 4. ad 1.

Evang. Dixit Jesus Petro, sequere me. Joan. 21. à n. 20. ad 21.
Quem diligebat Jesus. Utrum Christus magis dilexerit Joannem quam Petrum, 1. q. 20. 4. ad 2.
Tu me sequere. De vita contemplativa, 22. q. 180. *§. seq.* De statu perfectionis, 22. q. 184.
Quod discipulus ille non moritur. An omnes moriuntur, 12. q. 81. 3. ad 1. An ne mors sit poena primorum parentum, 22. q. 164. 1. o.

De Innocentius Episc. Vidi supra montem Sion Agnum stantem. Apoc. 14. à n. 1. ad 6.
Habentes nomen ejus. De causa martyrii, 22. q. 124. 5. An sola fides vel potius omnium virtutum opera, ut in Deum referuntur, sint causa martyrii, *ibid.* De aureola martyrum, 1. q. 96. 6.
Et cantabant quasi canticum novum. Quod sit istud canticum novum, quod martyres & virgines tantum cantant, 22. q. 152. 5. ad 3.
Hi squantur Agnum. Quomodo quis dicatur agnum sequi quocumque ierit, *ibid.*
Evang. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph. Matth. 2. à n. 13. ad 19.
Angelus Domini apparuit in somnis Joseph. An Joseph ita excellentem apparitionem angeli habuerit, sicut B. Maria, 3. q. 30. 3. ad 2.
Et surge in Ægyptum. De defectibus Christi, 3. q. 14. *§. 15.*

Qui exipuit nos à ventura ira. De modo quo passio Christi causavit nostram salutem, 3. q. 48. & 49.

Evang. Simile factum est regnum colorum grano synapsi. Matth. 13. à n. 31. ad 36.

Parabolam hanc. Cur Christus docebat in parabolis, 3. q. 42. 3. c.

Homo seminavit in agro. Quomodo unus homo possit alium docere, 1. q. 107. 1. c.

Quod quidem minimum est. Cur Christus suam doctrinam non scripserit, 3. q. 42. 4. c.

Majus est omnibus oleribus. Christi doctrina præstantior est cæteris, 1. q. 1. 5. & 10.

Simile est regnum colorum fermento. Quid fermentum significat, tam in bonam quam in malam partem, 3. q. 74. 4. c.

Quod acceptum mulier abscondit. An Christus debeatur predicare suam doctrinam, 3. q. 42. 3. c.

Dominica in Septuagesima, Epist. Nescitis quod hi qui in stadio. 1. Cor. 9. à n. 24. usque ad cap. 10. n. 5.

Nescitis quod hi qui in stadio. De spe, 22. q. 17. 18. An non requirantur aliqua opera hominis, ad hoc ut beatitudinem consequatur à Deo, 12. q. 5. 7. c.

An actus bonus habeat rationem meriti, 12. q. 21. 2. 3. & 4. c. & 114. 3. c.

An æterna beatitudo sit objectum spei nostre, 22. q. 17. 2. An hæc sit cetera, 22. q. 18. 4. c.

Sic currite ut comprehendatis. An Deus possit comprehendere à nobis? 1. q. 12. 7. & 12. q. 4. 3. ad 11.

Nos autem incorruptam. An beatitudo hominis consistat in aliquo bono creato, 12. q. 2. 8. c.

An consistat in divitiis, 12. q. 3. 1. An beatitudo sit aliquid increatum, 12. q. 3. 1. c.

An consistat in visione divinæ essentiae, 12. q. 3. 8. c.

Quomodo beatitudo sit per se stabilis & constans, 12. q. 3. 3. ad 3.

An possit amitti, 22. q. 5. 4. c.

Castigo corpus. De jejunio, 22. q. 147. c. Ad quid assumatur jejunium, 22. q. 147. 1. c. & 3. c.

An fit in præcepto, 22. q. 147. 3. c.

Vide plura de jejunio in Evangelio Dominicæ primæ Quadragesimæ.

Omnes sub nube fuerunt. Cujus signum & figura fuit protectio columnæ nobis, & transitus maris rubri, 3. q. 70. 1. ad 2.

Evang. Simile est regnum colorum patrifamilias, Matth. 20. à n. 1. ad 17.

Conventione autem facta. An Deus constituat te nobis debitorem, 12. q. 114. ad 3. & 1. q. 21. 1. ad 3.

In vineam suam. De beatitudine, 12. q. 2. 3. 4. & 5. c. 97.

De merito bonorum operum, 12. q. 114.

Pares illos nobis fecistis. An iustitia Dei debeat equalia inæqualibus, 1. q. 23. 5. ad 3. & q. 65. 2. ad 3.

Murmurabant adversus patremfamilias. An sancti in omnibus non approbent ordinationem, atque dispositionem Dei, suamque voluntatem sanctissimæ ejus voluntati conformiter, 12. q. 19. 10. c. & q. 39. 2. ad 3.

An beati possint peccare, 1. q. 62. 8. c.

An beatitudo omni ex parte expleat, & satiet appetitum hominis, 12. q. 2. 8. c.

An alicui beato desit aliquid bonum desiderandum, 12. q. 52. art. 2. ad 3.

Et ipsi singulos denarios. Si singuli accipiant denarium, quantitate à seipso non differret, an ergo unus non sic alio beator, 12. q. 52. ad 1. q. 12. 6. c.

Non facio tibi injuriam. An in Deo sit iustitia, 12. q. 21. 1. c.

An in omnibus operibus Dei sit iustitia, & misericordia, 1. q. 21. 4. c.

An non licet tibi quod volo. An in collatione munerum gratiæ habeat locum acceptio personarum, 22. q. 63. 1. ad 3. & 12. q. 98. 4. ad 2.

Multi sunt vocati, pauci vero electi. Quid fit electio, 2. q. 23. 4. c.

An soli prædictiarii eligantur, 1. q. 23. 4. c.

An omnes prædictiarii non sint salvandi, 2. q. 99. 4. c.

Dominica in Sexagesima, Epist. Libenter enim suffertis. 2. Cor. 11. à n. 19. usque ad c.

12. n. 10.

Si quis extollitur. In quibus consistat iactantia, 22. q. 1121. 1. 2. c.

An iactantia sit peccatum mortale, 22. q. 112. 2. c.

An appetitus inanis gloriæ sit peccatum, 12. q. 131. 1.

Audeo & ego, scilicet gloriari. An beatus Apostolus se iactaverit, 22. q. 112. 1. c.

Quando quis laudabiliter gloriam suam appetat, 22. q. 132. 1. ad 1. & ad 3.

Quando contumeliæ nobis illatæ non sunt à nobis sustinendæ, 22. q. 72. 3. c. & ad 1.

In carceribus. Quando incarceration est licitum, & quando illicitum, 22. q. 55. 3. c. 1.

Ter virgibus casus sum. De afflictionibus iustorum, supra in Evang. 3. Dominicæ post Epiphaniam.

An omnis pœna fit propter aliquam culpam, 12. q. 87. 7. c.

Scio quod non mentior. Quando juramentum sit adhibendum, 22. q. 89. c.

Et sic effugit manus ejus. An damnato ad mortem liceat sese defendere, 12. q. 69. 4. c.

An Paulus fuerit in raptu alienatus à sensibus, 22. q. 175. 4. c.

An anima Pauli fuerit totaliter à corpore separata, 22. q. 175. 5. c.

Sive in corpore sive extra corpus. De raptu, 22. q. 175. An Paulus ignoraverit, an ejus anima

ma fuerit à corpore separata, 22. q. 175. 6. c.

Terrium celum. Quid nomine tertii coeli intelligitur, 1. q. 68. 4. c.

Et audi vi arcanas verbas. An Paulus in raptu viderit divinam essentiam, 22. q. 175. 3. c.

An Paulus postquam viderit essentiam Dei, recordatus sit multorum quæ in ipso raptu viderat, 1. q. 12. 9. ad 2.

Propter quod ter Dominum rogavi. Cur Paulus in hac sua oratione non fuerit exauditus, 22. q. 83. 15. ad 2.

Sufficit tibi gratia mea. De gratia & ejus effectu, 12. q. 109. & seq.

Nam virtus in infirmitate perficatur. Quomodo virtus in infirmitate perficatur, 12. q. 55. 3. ad 3. & 22. q. 223. 1. ad 1.

Evang. Cum turba plurima convenirent. Luc. 8. à n. 8. ad 16.

Qui seminat semen. Quam sit magnum & Deo gratum verbum Dei populo predicare, ejusque verum zelum habere, 22. q. 188. 4. c. fin. & q. 182. 2. ad 3. & 3. q. 40. 1. ad 2.

Quomodo verbum Dei sit prædicandum, 22. q. 177. 1. c.

Centuplum est vobis. Quid significetur per fructum centuplum, sive centesimum, 22. q. 70. 3. ad 2.

Qui habet aures audiendi, audiat. An fides sit donum Dei, 22. q. 6. 1. c.

Vobis datum est in vestris. ceteris autem in parabolis. Cur Christus turbas in parabolis sæpe sit locutus, quarum apertam veritatem solis discipulis suis exposcebat, 3. q. 42. 3. c. fin. & ad 3.

Ut videntes non videant. De cæcitate mentis, 22. q. 15.

Deinde venit Diabolus. De impugnatione demonum, 1. q. 114. c.

An omnia peccata procedant ex tentatione diaboli, 1. q. 114. 3. c.

Et à sollicitudinibus, & divitiis. Cur divitiæ sint impedimenta salutis, 22. quæst. 188. 7. c. princ.

Verbum adfert fructum in patientia. De prædicatione, 22. q. 188. 4. & 3. q. 67. 1. ad 1.

De doctrina Christi, 3. q. 42.

Dominica in Quinquagesima, Epist. Si linguis hominum. 1. Cor. 13. à n. 1. usque ad 11.

Si linguis hominum. De dono linguarum, & gratia sermonis, 22. q. 176. & 177.

Et Angelorum. Quid nomine lingue Angelorum accipiatur? 1. q. 107. 1. ad 2. fin. De locutionibus Angelorum, 1. q. 107. c.

Et si habuero omnem fidem. De duplici fide, formata & informi. An fides informis sit donum Dei, 22. q. 6. art. 2.

An fides informis, & formata sint unus habitus fidei? 22. q. 4. 4. c.

Et si tradidero corpus meum. An actus fidei patientiæ, & fortitudinis non sint meritorii, nisi ex charitate procedant? 12. q. 114. 4. ad 3.

An sine charitate possit esse aliqua vera virtus, 22. q. 23. 7. c.

An charitas sit omnium aliarum virtutum forma, 22. q. 23. 7. c.

An charitas sit principium merendi, 22. q. 114. 4. c.

Charitas patiens est, benigna est. Cum charitas se extendat ad opera omnium virtutum, quomodo virtus est specialis, 22. quæst. 23. 4. ad 2.

Non querit quid sus sumt. An ex charitate non debeamus nos magis diligere, quam proximum, 12. q. 26. 4. ad 3. & 22. q. 26. c.

Charitas nunquam excidit. An charitas semel habita non possit amitti, 22. q. 24. 11. c.

An charitas maneat post hanc vitam in gloria, 12. q. 67. 6. c.

Sive prophetia evaquabuntur. Cur & quomodo prophetiæ sint in patria evaquandæ, 22. q. 171. 4. ad 2.

Sive scientia destruetur. An virtutes intellectuales maneat post hanc vitam, 1. q. 89. 5. ad 1. & 12. q. 67. 2. c.

An fides & spes maneat post vitam, 12. q. 67. 3. 4. c.

An aliquid fidei, & spei remaneat in gloria, 12. q. 67. 5. c.

Cum autem venerit quod perfectum est. Quomodo veniente perfecto, evaquabitur imperfectum, 1. q. 58. 7. ad 3. & q. 62. 7. ad 1. & 22. q. 4. 4. ad 1.

Videmus in enigmatate. De triplici modo cognoscendi quidpiam, 1. q. 56. 3. c.

Utrum aliquis in hac vita possit Deum per essentiam videre, 1. q. 12. 11.

An intellectus creatus possit Deum per essentiam videre, 1. q. 12. 3. c.

Nunc autem manet fides, &c. De tribus virtutibus theologis, & de earum ordine, 12. q. 62. 3. 4.

Major autem harum est charitas. An charitas sit maxima inter virtutes theologicas, 12. q. 66. 6. c.

Evang. Assumpsit Jesus duodecim discipulos. Luc. 22. à n. 31. usque ad fin. cap. 1.

Consummabuntur. Quomodo omnia prædicta à prophetis sint morte Christi consummata, 12. q. 103. 3. ad 2. & 3. q. 47. 2. ad 1.

De effectibus passionis Christi, 3. q. 49.

Gentibus. Cur Christus pati voluit à gentilibus, 3. q. 47. 4. c.

Et illuderetur. An Christus omnes passionis sustinuerit, 3. q. 46. 5. c.

An dolor passionis Christi fuerit major omnibus aliis doloribus, 3. q. 46. 6. c.

Occidit eum. An Christus sit ab alio occisus, quam à seipso, 3. q. 47. 1. c.

Et tertia die resurget. An fuerit convenient

Christi-

Christum tertia die resurgere, 3. q. 53. 1. 2. 0. An Christus fuerit tribus diebus in sepulchro, 3. q. 41. 4. 0.

Et ipse nihil horum intellexerunt. Cur Christus interitum obscure multa docuit, 3. quæst. 42. 3.

Cæcus quidam. An Christus convenienter circa homines miracula fecerit, 3. q. 44. 3. 0.

Fides tua te salvum fecit. Cur operatio miraculorum attribuitur fidei, 22. q. 178. 1. ad 5.

Magnificans Deum. De gratiarum actione, 22. q. 106. An homo teneatur gratias agere omni beneficiatori in omnibus, 22. q. 106. 3. An magis teneatur ad gratias reddendas innocens quam penitens, 22. q. 106. 2. 0.

Dominica in Quadragesima, Epist. Hortamur vos, ne in vacuum, 2. Cor. 6. a. n. 1. ad 11.

Adjuvantes autem exhortamur. De perseverantia, 22. q. 137. An perseverantia indigeat auxilio gratiæ, 22. q. 137. 4. 0.

In vacuum. An opera virtutum in charitate facta mortificari possint, 3. q. 89. 4. 0. An opera mortificata pro peccato rursus per poenitentiam reviviscant, 3. q. 89. 5. 0.

Ecce nunc tempus acceptabile. An Christus convenienter tempore pro salute generis humani sit incarnatus, 12. q. 106. 3. 0. 3. quæst. 1. 5. 0. 6.

Nemini dantes ullam offensionem. An scandalum sit, & quantum peccatum, 22. q. 49. 1. 2, 3, 4. An temporalia sint dimittenda propter scandalum vitandum, 22. q. 49. 8. 0.

In patientia. In quo consistat patientia, 22. q. 136. 1. c. An sit idem quod longanimitas, 22. q. 136. 5. 0.

Evang. Ductus est Jesus in desertum, Matth. 4. a. n. 1. ad 12.

In desertum. Cur Christus voluit in deserto tentari, 1. q. 41. 2. 0. An publice non deberet tentari, 3. q. 41. 2. ad 1.

Ut tentaretur. Cur Christus voluit tentari, 3. q. 41. 1. Quid sit tentare, 22. q. 97. 1. 2. 0. 4. Cur Christus post jejuniū tentari voluit, 3. q. 41. 3. c. Cum Christus venerit ut dissolveret opera diaboli, cur ea passus sit, 3. q. 41. 1. ad 2.

A spiritu. A quo spiritu Christus sit ductus, 3. q. 41. 1. ad 2.

A diabolo. Cur Christus potius voluit tentari a diabolo, quam a carne, 3. q. 41. 1. ad 3.

Jejunasset. Quid sit jejuniū, 22. q. 147. 3. Arg. sed contra, Ad quid jejuniū sit institutum, 22. q. 147. 1. c. 0. 3. c. An jejuniū

sit necessarium ad salutem, 22. q. 147. 3. 2. An omnes teneantur ad jejuniū, quod est de precepto Ecclesiæ, 22. q. 147. 4. 0. An iusti teneantur ad jejuniū ex precepto, ibid. 4. ad 5. Quo tempore sit jejunandum, ibid. 5. 0. An nimium jejunans peccet, 22. q. 88. 2. ad 3. Quomodo violeatur jejuniū, 22. q. 147. 6. 0. Quare non jejunamus solum usque ad nonam, cum Judæi usque ad vesperam jejunarent, 22. q. 147. 7. ad 1. Cur Christus voluit jejunare, cum non indigeret jejunio ad effectus ipsius jejunii consequendos, idque quadragesima diebus, & noctibus, 3. quæst. 41. 2. ad 3.

Postea esurivit. Cur post quadragesima dies potius esurit, quam ante, 3. q. 41. 3. c.

Et accedens tentator. An infra quadragesima dies fuerit unquam tentatus a diabolo, 3. q. 41. 3. ad 2.

Si filius Dei es. Cur diabolus utebatur illis verbis, Si filius Dei es, 3. q. 41. 1. ad 1.

Dic ut lapidei. An prima tentatio fuerit de gula, ibid. 4. c. An Christus peccasset in gula, faciendo de lapidibus panes ad subveniendum naturæ, ibid. 4. ad 1.

Qui respondens dixit. Cur Christus Deus, & homo non prostravit diabolum sua virtute, cum presumentem tentare, ibid. c.

Et statuit tum super pinnaculum. An videntibus cunctis staturit diabolus Christum super pinnaculum, 3. q. 41. 4. ad 7.

Mitte te deorsum. An secunda tentatio Christi fuerit de inani gloria, 3. q. 41. 4. c. Cum illi qui decuntur inani gloria, nitantur semper ad alta ascendere, quomodo diabolus Deum Christum tentat, dicendo, Mitte te deorsum, 3. q. 41. 4. ad 2.

Quia Angelis suis mandavit de te. De custodia Angelorum, 1. q. 113. 0. Cum homo per liberum arbitrium possit custodire seipsum, cur ei angeli ad custodiam deputantur, 1. q. 113. 1. ad 1. Si angeli dantur in custodiam, cur igitur tam multi damnantur, 1. q. 113. 1. ad 3. 0. ad 4. An omnibus hominibus deputentur singuli Angeli ad custodiam, 1. q. 113. 2. 0. Cur unus angelus non sufficiat ad custodiam plurimum hominum, 1. q. 113. 2. ad 1. Quando datur angelus homini ad custodiam, 1. q. 113. 3. Utrum angeli doleant de malis eorum quos custodiunt, 1. q. 113. 7. 0.

Non tentabis Dominum Deum tuum. An tentare Deum sit peccatum, 22. quæst. 97. 2. 0.

Et ostendit ei omnia regna. An sit aliquis mons ita altus, & excelsus, ut inde totus mundus inspicere possit, ut sic ex eo poverint Christo omnia regna mundi ostendi, 3. quæst. 41. 4. ad 7.

Hec omnia dabo tibi si caderis. Cur diabolus non dixit in hac tentatione, Si filius Dei es, si-

sicut in duabus primis, 3. q. 41. 4. c. An diabolus tentaverit Christum hac ultima tentatione, de cupiditate, 3. q. 41. 4. c. 0. ad 3. An in tentatione convenienter Christus fuerit tenatus de idololatria, & quorsum, 3. q. 41. 4. ad 3. Cur dixerit diabolus, si caderis adoraveris, ibid. Cum post victoriam omnium viliorum teneatur homini tentatio superbia, & inanis gloriæ, quomodo conveniens est ordo harum tentationum, 3. q. 41. 4. ad 5. Cum septem sint vitia capitalia, cur Christus tantum de tribus tentatus est, ibid. ad 4.

Vade satana. Cur Christus non repulit diabolum imperiose objurgando, in duabus primum tentationibus, sicut ultima, ibid. ad 6.

Tunc reliquit eum diabolus. An reliquerit diabolus Christum ex toto, ibid. 3. ad 3.

Et ecce angeli accesserunt. Quando angeli accesserunt ad Christum, & ei ministraverunt, ibid. ad 2.

Dominica 2. Quadrage. Epist. Rogamus vos, & obsecramus, Thess. 4. a. num. 1.

Obsecramus in Domino Jesu. An liceat hominem adjurare, 22. q. 90. 1. c.

Ut abundet magis. De augmento charitatis, 22. q. 14. 0. seq.

An charitas possit in hac vita esse perfecta, ibid. 8. An inconvenerentes distinguantur tres gradus charitatis, scilicet charitas, incipiens, proficiens, & perfecta, 22. q. 24. 9. 0.

Hec est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra. De voluntate signi, 1. q. 19. 11. 0.

A fornicatione. An fornicatio sit peccatum, 22. q. 154. 2. 0.

Ut sciat unusquisque vias suam. Cur adulterium sit peccatum, 22. q. 154. 8. 0. De castitate, & luxuria, ibid. 154. 1. 0. seq.

De bonis matrimonii. 3. q. 49. 0. 0. 0.

An fornicatio iure, & homine. An actus matrimonialis semper sit peccatum, 3. q. 41. 3. c. 0. 22. q. 153. 2. 0. An actus matrimonialis sit meritorius, 3. q. 41. 4. 0.

Non in passione desiderii. An quodcumque aliquis uxorem cognoscit, non intendens ali-quod bonum matrimonii, sed solum delectationem, mortaliter peccet, 3. quæst. 49. 6. 0.

Neque circumventi. An dolus sit peccatum ad iustitiam pertinens, 22. q. 153. 4. 0. An fraus sit peccatum pertinens ad altitiam, ibid. 5. De fraude que contingit in emptione, & venditione, 22. q. 77.

Quantum vindicta est Dominus. De effectibus, & penis peccatorum, 12. q. 85. 0. seq.

An nulum peccatum inducat reatum poenæ æternæ, 12. q. 87. 3. 0. De poena primi peccati, 22. q. 164. 0.

Evang. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, Matth. 17. a. n. 1. ad 10.

Assumpsit Jesus Petrum. Ad quid assumpsit Petrum, Jacobum, & Joannem, 3. q. 45. 3. c. ad 1. 0. ad 4.

Et transfiguratus est ante eos. Utrum fuerit conveniens Christum transfigurari, 3. q. 45. 1. 0.

Vestimenta autem ejus. De splendore vestium Christi, ibid. 2. ad 3.

Resplenduit facies ejus. De charitate Christi, in transfiguratione, ibid. 1. c. ad 1. 0. 2. c. De claritate corporis gloriosi, 5. q. 85.

Et ecce apparuerunt illi. Utrum testes transfigurationis fuerint convenienter induci, 3. q. 45. 3. 0.

Ecce nubes lucida. Quid significat nubes lucida, ibid. 2. ad 3. 0. 4. ad 2.

Et ecce vox de nube dicens. Utrum convenienter auditum fuerit testimonium patrem vocis in transfiguratione, 3. q. 39. 8. ad 2. 0. q. 45. 4. 0.

Et audierunt discipuli. Cur discipuli audita voce Patris sunt prostrati, 3. q. 45. 4. ad 1. An in transfiguratione tota Trinitas apparuerit, ibid. ad 2.

Et descendens in nubem. Cur præcepit eis ne cuiquam revelarent transfigurationem ante resurrectionem, ibid. 3. ad 4.

Dominica 3. Quadrage. Epist. Ego imitatoris, Ephes. 5. a. n. 1. ad 9.

Ego imitatoris Dei. De sequendo Christum. Vide Evangelium in festo Conversionis Pauli.

Et tradidit semetipsum pro nobis. An Christus fuerit ex obedientia mortuus, 3. q. 47. 2. c. 0. q. 49. 1. c.

Oblationem. An passio Christi fuerit operata per modum sacrificii, 3. q. 48. 3. 0. De sacerdotio Christi, 3. q. 22. An Christus fuerit simul sacerdos, & hostia, ib. 2.

Impudicitia. Quid nomine impudicitie intelligatur, & unde oriatur, 22. q. 148. 6. c.

An tempus. An obscena consabula, o amplexus, & osculatio sint peccata mortalia, 22. q. 154. 4. 0.

An avaritia. Quid accipitur hic nomine avaritiæ, 12. q. 72. 2. 4. c. 0. q. 73. 5. ad 1. De avaritia, 22. q. 118. non est peccatum mortale.

Scurritas. Quid scurrilitas, 22. q. 148. 6. c.

Omnis fornicator aut immundus. An fornicatio sit peccatum mortale, 22. q. 154. 1.

Quid est idololatria servilis. Qua ratione avaritia dicatur idololatria, 22. quæst. 118. 5. ad 4.

Veni ira Dei. Quomodo ira attribuitur Deo, cum passio non sit in Deo, 1. q. 3. 2. ad 2. 0. q. 19. 11. c. 20. 1. ad 2.

Evangel. *Erat Jesus efficiens demonium*, Luca 11. 2. de 14. ad 29.

Et erat efficiens demonium. Qui sint daemones, 1. q. 115. 5. 1. An possit daemon nocere homini quoad animam, & quoad corpus, 3. q. 49. 2. ad 1. An daemones possint transmutare homines in bestias, 1. q. 114. 4. ad 2. Quomodo diabolus facit apparere corpus humanum corpus bestiale, *ibid.*, An daemones venient homines magis uno tempore quam alio, 1. q. 115. 5. ad 1. Cur daemones per necromaticos invitati sub certis constellationibus veniunt, 1. q. 115. 5. ad 2. Quomodo aliciantur carminibus, lapidibus, herbis, & similibus, 1. q. 115. 5. ad 3. Cur daemones faciunt quasdam levitates, 12. q. 89. 4. ad 3. An daemones possint hominem impellere in peccatum, 12. q. 86. 3. *Ad hunc modum.*

Cum eiecisset demonium. Cur Christus obsessus a demonibus liberavit, 3. q. 44. 1. c. Cur expellendo daemones permittebat fortius discernere demoniacos, 3. q. 41. 1. ad 4. De exorcismis quibus daemon corporaliter, & spiritaliter pellitur, 3. q. 71. 2. 3. 4.

In Beelzebub principe demoniorum. Utrum in demonibus sit praesatio, 1. q. 109. 2. 0. An obediant superioribus ex amicitia, *ibid.*, 2. ad 3.

Eficiens demonia. An virtute superiorum daemones inferiores a corporibus expellantur, 3. q. 43. 2. ad 3.

Et alii tentantes. An tentare sit peccatum, 22. q. 97. 2. 0.

Et vidit cogitationes. An anima Christi cognoscat cogitationes hominum, 3. q. 10. 2. 0.

Omne regnum in se divisum. An sufficienter Dominus per rationes has, in virtute Dei, & non diaboli ostendat se eiecisse daemonia, 3. q. 43. 2. ad 3. Cur omne regnum in se divisum desoleatur, 22. q. 37. 2. ad 3. An sit concordia inter daemones, 1. q. 109. 2. ad 2.

Omnesque arma eius auferet. An per passionem Christi finis liberati a potestate diaboli, 3. q. 49. 2. 0.

Revertat in domum suam. An daemon qui superatur ab aliquo, non propter hoc ab impugnatione arceatur, 1. q. 114. 5. 0. An per hoc quod spiritus immundus redit, culpa per penitentiam remissa redeat, 3. q. 88. 1. ad 2. An peccata dimissa non redeant per ingratiudinem, *ibid.*, 2. 0.

Dominica 44. Quadrages. Epist. Scriptum est nim. Gal. 4. 2. no. 22. usque ad finem.

Quae quidem sunt per allegoriam dicta. An scriptura sacra habeat plures sensus, 1. q. 1. 10.

In servitutem generans. De differentia legis

veteris, & novae, 12. q. 91. 5. c. Cur lex veteris dicatur lex timoris, & servitutis, 12. q. 107. 1. ad 2. An lex veteris debuerit inducere homines ad observantiam praecceptorum per temporales promissiones, & cominationes, 12. q. 99. 6. 0.

Libera esse. An lex nova sit lex amoris, proinde liberet, 12. q. 106. 2. 0.

Qua non parit. An lex nova debuerit dari ab initio mundi, *ibid.*, 3. 0. An nulli durante statu veteris legis pertinuerit ad novam legem, & proinde salvati sint, *ibid.*, 1. ad 3. 13. ad 2. 17. q. 107. 1. ad 2. 3. An similiter tempore novi testamenti pertineat aliqui ad vetus testamentum, 12. q. 107. 1. ad 2.

Si enim filii israel magis. An in lege nova praeter Iudeos fuerint salvati gentiles, 12. q. 98. 4. ad 1. 17. q. 43. 1. 0.

Evangel. *Abiit Jesus trans mare Galilee*. Joan. 6. 2. n. 1. ad 164.

Quia videbat signa qua faciebat. An Christus signa & miracula facere debuerit, 3. q. 43. 2. 0. Quid sit miraculum, 1. q. 105. 7. An solus Deus possit facere miracula, 1. q. 110. 4. An unum miraculum sit majus alio, 1. q. 105. 8. 0. An gratia miracula faciendo possit alicui sancto communicari, 22. q. 178. 0. Quare non omnibus sanctis detur gratia miraculorum, *ibid.*, 2. ad 5. An miracula quae Christus fecit, fuerint sufficientia ad ostendendum divinitatem ipsius, 3. q. 43. 4. 0.

Super his qui infirmabantur. An Christus convenienter fecerit miracula circa homines, 3. q. 44. 3. 0. De miraculis vide plura in Evangelio in festo Ascensionis Domini.

Et vidisset quia multitudo magna. De elemosyna, 22. q. 32. An dare elemosynam sit in precepto, & quando, 22. q. 32. 3. 0. De misericordia, quanta sit virtus, 22. q. 30. 4. 0.

Tentans eum. Cur Christus tentet hominem cum ejus mentem noverit, 22. q. 97. 2. 0.

Accipit Jesus panes. De sacramento Eucharistiae, 3. q. 73. 1. 0.

Et cum gratias egisset. Cur Christus in miraculis faciendis oraverit, 3. q. 43. 2. ad 2. 0.

Ut autem impii fuerit. Quomodo habeat multiplicatio panum facta est, 3. q. 44. 4. ad 4. 0.

Hic est vere propheta. De prophetia, 22. q. 17. 1. 0. An Christus fuerit propheta, 3. q. 7. 2. 8. 0.

Dominica in passione Epist. Christus asipiens postea Hebr. 9. 2. n. 13. ad 164.

Christus asipiens postea. An Christo conveniat esse sacerdotem, 2. q. 22. 1. 0. De sacerdotio Christi, *ibidem*.

Postquam horum. Quare Christus dicatur Pontifex futurorum bonorum, *ibid.*, 5. c.

Non manu factum. An Christus dicitur debere conceptus de Spiritu Sancto, 3. q. 32. 2. 0.

Accipit per proprium sanguinem. An Christus fuerit hostia, quam ipse tanquam sacerdos Deo Patri obtulit, 3. q. 22. 2. 0. Qualis hostia Christus fuerit, *ibid.*

Aeterna redemptionis. An sacerdotium Christi maneat in aeternum, *ibid.*, 5. c.

Redemptionis inventus. An Christus per suam passionem aperuit nobis januam caeli, 3. q. 49. 5. 0. An effectus sacerdotii Christi pertineat ad Christum, an solum ad alios, 3. q. 22. 4. 0. An sacerdotium Christi fuerit secundum ordinem Melchisedech, *ibid.*, 6. c.

Si enim sanguis bircorum. An ceremoniae veteris legis habeant vim justificandi, & qualem, 12. q. 103. 2. 0.

Sanguis Christi emundabit. An effectus sacerdotii Christi sit expiatio peccatorum, 3. q. 22. 3. 0. An finis per passionem Christi Deo reconciliati, 3. q. 49. 4. 0.

Ideo novi testamenti mediator est. Quare in mediatore consideranda, 3. q. 26. 2. c. Secundum quam naturam Christus dicitur mediator, 3. q. 26. 2. 0. An esse mediatorem Dei, & hominum, sit proprium Christo, 3. q. 26. 1. c. *Evangel.* *Quis ex vobis arguet me de peccato*. Joan. 8. 4. n. 46. quae ad finem capituli.

Quis ex vobis arguet. An sit peccatum bonum ipsum cognoscere, illudque approbare, 22. q. 132. 1. c. An sit proprii nominis jaecantia, quando quis extollit se supra id quod est in opinione hominum, 22. q. 112. 1. c. An Deus se laudans, & quarens suam gloriam, peccet in laudabile appetere gloriam suam, & bonam famam, *ibid.*, ad 3.

Si veritatem vobis dico. De veritate, 1. q. 164. De virtute veritatis, sive veracitatis, 22. q. 109. 1. 0.

Propterea vos non auditis. An homo possit verum cognoscere sine gratia, 22. q. 109. 1. An fides sit donum Dei, 22. q. 6. 1. c. Cur audientium unam & eandem predicationem quisquam credunt, & quidam non credunt, 22. q. 6. 1. c. Quomodo moveat Deus intellectum creatum, 1. q. 105. 3. c.

Respondens ergo Judaei. An Christus non debuerit Judaeis predicare sine eorum assensu, 3. q. 42. 2. c.

Quia Samaritanus es. An invidia sit vitium capitale, 22. q. 36. 4. 0. Quae sint filiae invidiae, *ibid.*, ad 3. De contumelia, unde oritur invidia, 22. q. 72. 4. De maledictione, 22. q. 76. De Abraham mortipositi, An omnes moriantur

secundum corpus, 72. q. 82. 3. ad 1. 1. q. 278. 1. 0. An mors sit effectus peccati, 12. q. 85. 5. c. 22. q. 164. 1. c. Quomodo vivificentur mortalia corpora nostra per inhabitantem spiritum in nobis, 22. q. 81. 5. ad 2.

Si ego glorificaverim me ipsum. Quis in me non habet est. De inani gloria, quot modis gloria, dicatur vana, 22. q. 132. 1. c.

Ego vobis similes in mandata. Cur dominus publice Judaeorum vicia redarguit, 3. q. 42. 2. c. 22. q. 77. 2. ad 2.

Abraham pater vester exultavit. An fuerit ex meritis. Ipsi Abraham, quod promitteretur ei semen, in quo benedictus esset omnes gentes, 12. q. 98. 4. c.

Antequam Abraham fieret, ego sum. An ille homo demonstrato Christo, incepit esse, 3. q. 16. 9. 0.

Jesus abscondit se. Quare exivit de templo. An Christus per hoc quod in medio insidiantium staret, & non apprehenderetur, ostendebat deitatis suae eminentiam, 3. q. 44. 3. ad 1. fin.

Dominica palmarum, Epist. Hoc enim scitis in Philipp. 2. 4. n. 5. ad 12.

Qui cum in forma Dei esset. Cum Christus sit ejusdem formae sive naturae cum Deo Patre, quomodo igitur est alius ab eo, 1. q. 31. 2. 0. ad 2. 2. 0.

Non raritatem arbitratui esse se equalem Deo. An filius sit patri aequalis, 1. q. 42. 4. 0. An diabolus, & primus homo voluerint rapere divinitatem, 1. q. 63. 3. 0. 22. q. 163. 2. 0. An diabolus voluerint rapere divinitatem, 22. q. 161. 1. ad 4. Quomodo Christus dicitur exinanitus, 3. q. 57. 2. ad 2.

Formam servi accipiens. An conveniens fuerit Christum incarnari, 3. q. 1. 1. c. An personae divinae conveniat assumere naturam creatam, 3. q. 3. 1. c.

In similitudinem hominum. An Christus non assumpsit verum corpus humanum, 3. q. 1. 1. c.

Et habitum invenit in homo. An humana natura fuerit unita verbo Dei accidentaliter, 3. q. 2. 6. 0.

Obedienti usque ad mortem. An Christus fuerit ex obedientia mortuus, 3. q. 47. 2. c. De passione Christi, 3. q. 46. Quanta sit perfectio mori ex obedientia, 22. q. 124. 3. ad 2.

Mortem autem crucis. An Christus debuerit pati in cruce, 3. q. 46. 2. c.

Propter quod Deus exaltavit illum. An Christus sit per passionem meritis exaltatus, 3. q. 49. 6. c. 3. q. 1. c. 3. q. 124. 3. c. 3. q. 6. c. 3. q. 124. 3. c. 3. q. 124. 3. c.

Et honoravit illi nomina quod est. Quomodo Deus

agnum Paschalem, 12. q. 102. 5. ad 2. Quod festum novi Testamenti succedit festo Paschatis Veteris Testamenti, 12. q. 103. 3. ad 4. fin.

Itaque evolvitur non in fermento veteri. Quomodo Pascha nostrum Christus sit à nobis edendum, 12. q. 102. 5. ad 2. fin.

Evang. Maria Magdalena, & Maria Jacobi, Marc. ult. à n. 1. ad 8.

Ut venientes ungerent Jesum. An charitatis sit magis proprium amare, quam amari, 22. quest. 27. 1. 0. An beneficentia sit actus charitatis, 22. q. 31. 1. 0. Quibus sit beneficendum, 22. q. 31. 2. 3.

Et valde mane una Sabbatorum. Dereligionem, 22. q. 81. De devotione, 22. q. 82. 0. An sit actus religionis, 22. q. 82. 2. 0.

O 10 jam sole. Quomodo igitur Joannes dicit, quod Maria Magdalena venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum, 3. q. 53. 2.

Et introentes in monumentum. Quid hic intelligatur per monumentum, 3. q. 55. 6. ad 5.

Viderunt juvenem sedentem. Cum Joannes dicat, Mariam Magdalenam duos angelos in albis sedentes vidisse, & Lucas narret, duos viros secus mulieres in veste fulgenti stetitisse, quomodo igitur Marcus dicit, quod viderint fo- lum unum juvenem sedentem in dextris, &c. 3. q. 55. 6. ad 5.

Qui dicit illi, Nolite expavescere. Cur angelus omnium primus resurrectionem Christi manifestat, 3. q. 55. 2. c. Cum illi quibus manifestata est resurrectio Christi, fuerint testes resurrectionis Christi, & mulieres in Ecclesiis tacere debeant, quomodo igitur convenienter resurrectio Christi primo manifestata est mulieribus, 3. q. 55. 1. ad 3.

Resurrexit. De resurrectione Christi, 3. q. 53. & seq. An fuerit necessarium Christum resurgere, 3. quest. 53. 1. Quando Christus resurrexit, 3. q. 52. 4. ad 3. An conveniens fuerit Christum tertia die resurgere, 3. q. 53. 2. 0. Qua virtute Christus resurrexerit, 3. q. 53. 4. 0. De resurrectione, 3. q. 75. & seq.

Precedet vos in Galileam. Cur Christus voluit se conspicendum Apostolis præbere in Galilæa, 3. q. 55. 3. ad 4.

Feria secunda Pascha, Epist. Stans Petrus in medio plebis. Act. 10. à n. 37. ad 44.

Incipiens enim à Galilæa. Cur Evangelium incceptum est prædicari solis Judæis, 12. q. 98. 4. 0. & 3. q. 42. 1. c.

Quomodo unxit cum Spiritu Sancto. An in Christo fuerit gratiæ plenitudo, 3. quest. 7. 9. 10. 0.

Et virtute. An anima Christi habuerit omnipotentiam respectu executionis propriæ voluntatis, 3. q. 13. 4. 0.

Sanando omnes oppressos à diabolo. Cur Christus voluit oblectos à demonibus liberare, 3. quest. 44. 1. c.

Suspendentes in ligno. Cur Christus voluit suspendi in ligno, 3. q. 46. 4. c.

Hunc Deus suscitavit. An Christus propria virtute non resurrexerit, 3. q. 53. 4. 0.

Tertia die. An conveniens fuerit Christum tertia die resurgere, 3. q. 53. 2. 0.

Et dedit eum manifestum fieri non omni populo. De manifestatione resurrectionis Christi, 3. q. 55. Cur Christus noluit suam resurrectionem omnibus manifestari, 3. quest. 36. 2. c. & q. 55. 1. 0.

Nobis, qui manducavimus. An Christus manducando, & bibendo post resurrectionem cum Apostolis ostendebat se vere resurrexisse, 3. q. 55. 6. An comedere, & bibere non repugnet conditioni gloriæ, 3. q. 55. 6. ad 2.

Qui constitutus est à Deo Juxta vivorum, & mortuorum. An judiciaria potestas sit specialiter Christo attribuita, 3. q. 59. 1. 0. An ad judiciariam potestatem Christi pertineant omnes res humanæ, 3. q. 59. 4. 0. An potestas judiciaria Christi etiam ad angelos se extendat, 3. q. 59. 6. 0.

Hæc omnes propheta testimonium perhibent remissionem peccatorum. An alio modo, quam per Christum, potuerit homo salvari, 3. q. 46. 2. 0. An resurrectio Christi sit causa resurrectionis corporum, 3. q. 56. 1. 0. An resurrectio Christi sit causa resurrectionis animarum, 3. q. 56. 2. 0.

Evang. Duo ex discipulis Jesu. Luc. 24. à num. 12. ad 36.

Et ipse Jesus appropinquavit. Ubi Christus fuit temporis eo, quo discipulis suis non apparuit, 3. q. 55. 3. ad 2.

Oculi illorum tenebantur. An oculi illorum duorum discipulorum aliquibus præstigiis detinebantur, 3. q. 55. 4. ad 2.

Esus tristis. In quo consistat tristitia, 12. q. 35. 1. c. & 2. De causa tristitia, 12. q. 36. 0. Quantum malum proveniat ex tristitia, 12. quest. 37. 0. An omnis tristitia sit mala, 12. q. 39. 1. 0.

Tu solus peregrinus es. An Christus convenienter appareret discipulis in alia effigie, 3. q. 55. 4. 0. Quomodo per apparitionem Christi in aliena effigie non fuerit infirmata fides discipulorum de resurrectione Christi, 3. q. 55. 4. ad 3.

Cur peregrinus in aliena forma Christus apparuit. 3. q. 55. 4. c.

Quibus ille dixit. An Dominus alios interroget, ut aliquid discat, 3. q. 12. 3. ad 3.

Potens in opere, & sermone. Qualis debeat esse concionator, 3. q. 41. 3. ad 1.

Nos autem sperabamus. An incipiebant jam tepescere circa fidem, 3. q. 55. 4. c.

O stulti, & tardi corde. An Christus hoc dicendo non dixerit contumeliam his duobus discipulis, 22. q. 72. 2. ad 2. An cæcitas mentis sit peccatum, 22. q. 15. 1. 0. An cæcitas mentis oratur ex vitis carnalibus, 22. q. 15. 3. 0.

Nonne hæc oportuit Christum pati, & ita. Ad quid pertinet Christus per suam passionem, 3. q. 45. 1. c. & q. 46. 1. c.

Et ipse se finxit ire. An Christus simulando se longius velle ire, non peccaverit, 22. q. 11. 1. ad 1. & q. 55. 4. ad 1.

Et aperti sunt oculi eorum. An ergo ambularent clausis oculis, 3. q. 55. 4. ad 3. Cur ad fractionem panis oculi eorum aperti sunt, ibid.

Et ipse evanuit. An evanescere ab oculis eorum non sit contrarium naturæ humanæ, 3. q. 55. 6. ad 2.

Et aperire vobis scripturas. An discipulis his fuerit quoddam lumen impressum divinitus ad intelligendas scripturas, 22. q. 17. 3. 2. c. fin.

Et apparuit Simon. Quoties Christus apparuit discipulis post resurrectionem, 3. quest. 55. 3. ad 3.

Et quomodo cognoverunt eum in fractione panis. De sumptione Eucharistiæ, 3. q. 80. q. 80. q. 80.

Feria 3. Pascha, Ep. Surgens Paulus, & manus stentium indicens, ait, Viri fratres. Act. 13. à num. 16. ad 33.

Vobis verbum salutis hujus missum est. De effectibus passionis Christi, 3. q. 48. 0. & q. 49. 0.

Hunc ignorantes. An persecutores Christi eum cognoverunt, 3. q. 47. 5. 8. An ignorantia persecutorum Christi excusabat eos à peccato, ibid. & ad 3. Quorum Judæorum culpam ignorantia diminuebat, 3. q. 47. 5. 6. fin. De ignorantia late, 12. q. 78. 0. An Judæi peccaverint tanquam occisores Christi hominis, an potius tanquam occisores Dei, 3. q. 47. 5. 6. ad 3. fin. & q. 46. 1. 2. ad 2. An peccatum crucifigentium Christum fuerit gravissimum, 3. q. 47. 6. 0. Qui in occisione Christi omnium maxime peccaverint, 3. q. 47. 6. ad 2.

Perseverat eum in monumentum. An conveniens fuerit Christum sepeliri, 3. q. 51. 0. & q. 52. 0.

Qui visus est per multos dies. Cur discipuli Christi non viderint Christum resurgere, 3. q. 55. 2. 0. An Christus convenienter cum discipulis suis conversatus sit, 3. q. 57. 3. 0.

Quoniam hæc Deus adimplevit sibi iuxta resurrexerat. An resurrectio Christi sit causa resurrectionis animarum, 3. q. 56. 2. 0.

Stetit Jesus in medio discipulorum suorum. & dixit eis, Pax vobis. Luc. 24. à num. 36. ad 48.

Pax vobis. Quid pax, & quomodo à concordia distinguatur, 22. q. 29. 1. 2. De duplici

ci pace patriæ, & vic, 22. q. 29. 2. ad 4. An peccator habeat veram pacem, 22. q. 29. 3. ad 1. & 2. ad 3. An pax sit effectus charitatis, & an sit virtus, 22. q. 29. art. 3. 4. 0.

Palpate, & videte. An ergo Christi corpus non resurrexerit gloriosum, 3. q. 54. 3. 0.

Quia spiritus carnis, & ossa non habet, sicut me videtis habere. An corpus Christi resurrexerit integrum, 3. q. 54. 3. 0. An nihil sanguinis corporis Christi reteretur in quibusdam Ecclesiis, 3. q. 54. 3. ad 3.

Et cum manducasset. An Christus vere comederit, 1. q. 51. 3. ad 5. & 3. q. 55. 3. c. An comestio repugnet corpori glorioso, 3. q. 54. 2. ad 3. & q. 55. 6. ad 2.

Cum adhuc essent vobiscum. An ergo post resurrectionem non erat cum eis, 3. quest. 55. 3. c.

Necesse est impleri omnia. Quomodo omnia scripta in lego per passionem Christi impleta sint, 12. quest. 107. 2. c. & 3. quest. 47. 2. ad 1. 2.

Predicari in nomine ejus poenitentiam. De sacramento poenitentiae, 3. q. 84. & seq.

Dominicam Albini Epist. Omne quod natum est. 1. Joan. 5. à num. 4. ad 10.

Omne quod natum est ex Deo. De effectibus baptismi, 3. q. 69. 0. Quomodo superatur mundus, 3. q. 15. 2. ad 3.

Nisi qui credidit, quoniam Jesus est filius Dei. An credere explicite mysterium Christi, sit de necessitate salutis, 22. q. 22. art. 7. 0.

Sed in aqua, & sanguine. De effectibus passionis Christi, 3. q. 49. 0.

Tres sunt qui testimonium dant in celo. An esse divinum sit Trinitas personarum, 1. q. 30. 2. 4. & q. 31. 1. c.

Pater. An Christo baptizato convenienter fuerit vox Patris audita Filium protestantis, 3. q. 39. 8. 0.

Verbum. An opera, & miracula à Christo facta testimonium perhibuerint de Christo, 3. q. 43. 4. 0.

Et Spiritus Sanctus. An Spiritus Sanctus convenienter super Christum baptizatum dicatur descendisse, 3. q. 39. 6. 0.

Et hi tres unum sunt. Cur dicimus quod Pater, Filius, & Spiritus Sanctus unum sunt, & non unus, 1. q. 31. 2. ad 4. Utrum tres personæ in divinis sint ejusdem essentia, 1. quest. 39. 2. 0.

Aqua, & sanguis. An ex latere Christi profuserit vera aqua, & verus sanguis, 3. q. 66. 4. ad 3. & q. 74. 2. ad 3. 2.

Habet testimonium Dei in se. De testimonio Dei Patris dicentis: Hic est filius meus dilectus, 3. q. 40. 8. 0.

